

LBRIS

We know
books

FEVRONIA SPIRESCU

**POVEȘTI
,
CU PAPION**

E I K O N

București, 2025

CUPRINS

IDEI CU PAPION	4
CARTIERUL NEMULȚUMIRII	10
Gazul de sensibilitate forte	10
Cuvinte cu miros de țâfnă.....	12
Vânătoarea de cuvinte	15
Cuvinte reciclate	16
CASA CU PICIOARELE LA SPINARE.....	20
Casa de pe strada Plopilor	20
La țară.....	22
La mare.....	25
La munte.....	27
Înapoi, acasă!	29
PAPUCEI PENTRU ȘORICEI	30
CLASA DE ȘOFALBINUȚE	38
BIZOU ȘI SECRETUL MIERII ALBASTRE.....	44
RÂNDUNEL ȘI RÂNDUNICA.....	48
FAMILIA CIOC-ROȘU	54
NUNUK ȘI FIRUL DE LUNĂ.....	60
NUNUK ȘI CRĂCIUNUL.....	66

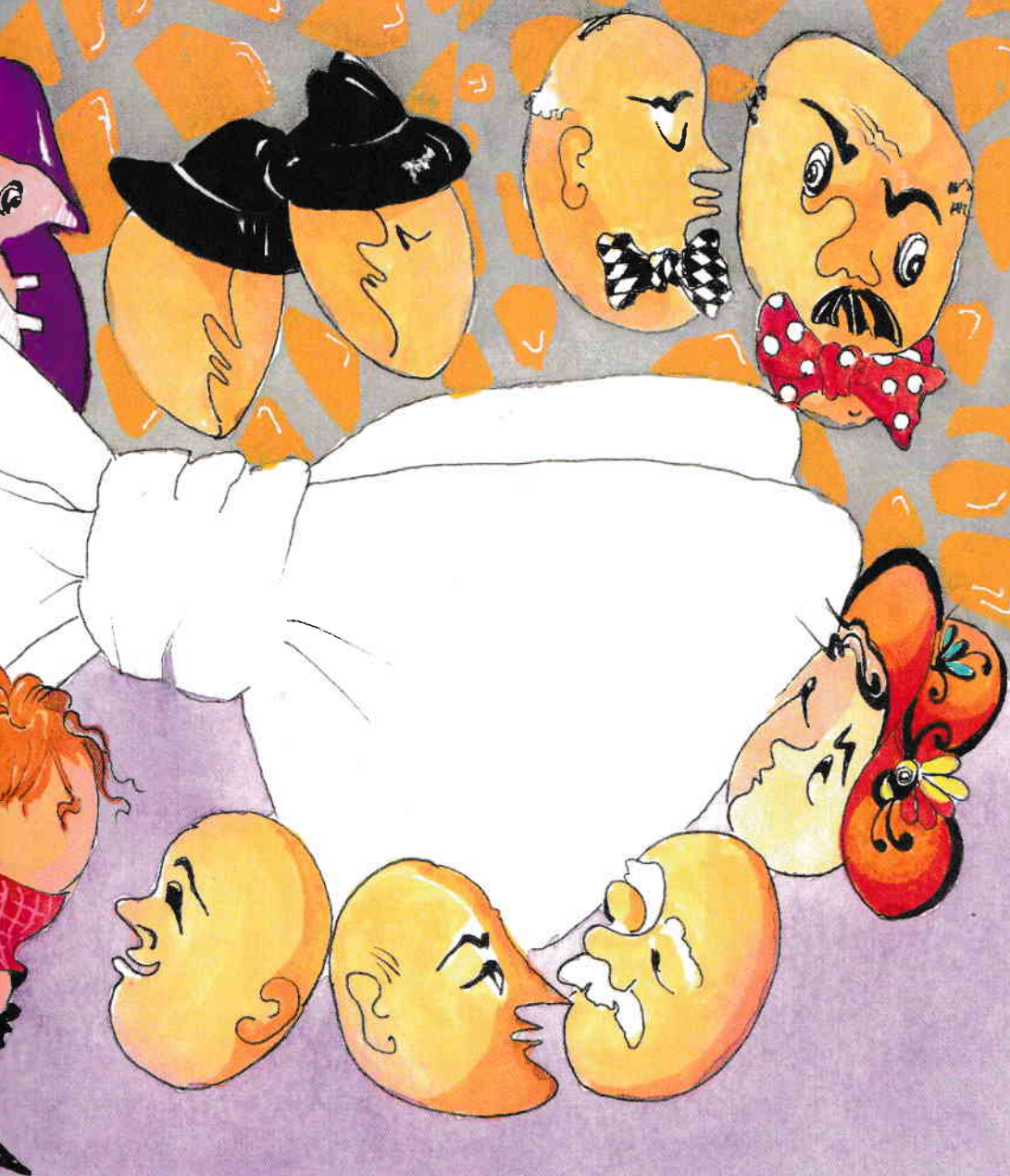
IDEI CU PAPION

În jurul mesei de trei metri lungime din sala de ședințe erau adunate toate ideile de la firmă. Și erau câteva. În capătul dinspre fereastră, stătea Ideea cu Papion Roșu. Lângă ea se așezaseră celelalte idei cu alt fel de papioane, idei cu pălării. Către mijlocul mesei se aflau ideile cu barbă și cu mustăți. Veneau apoi ideile cu cizmulițe și, aproape de ușă, gata parcă să se facă nevăzute, ideile cu pelerine, cele sfioase și pe jumătate ascunse în gulerul pelerinelor.

LBRIS

We know
books

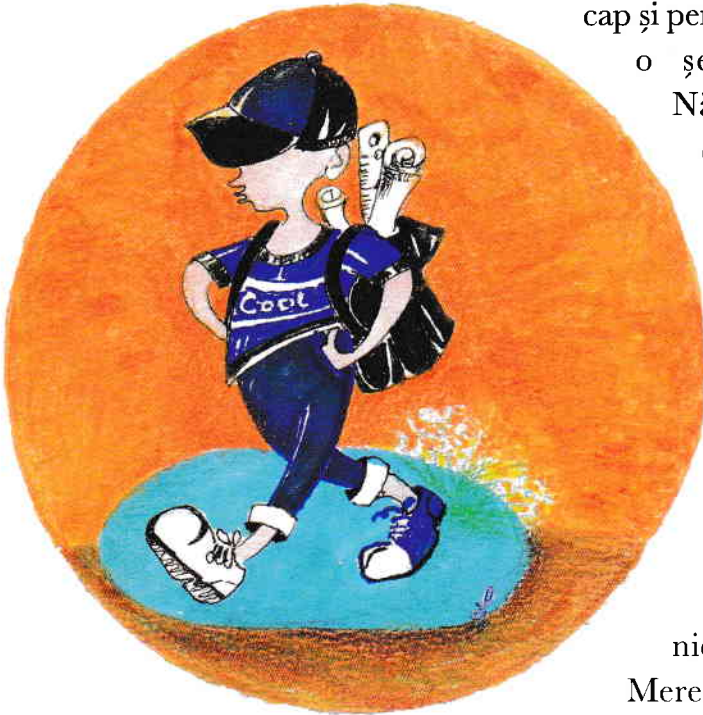

Pe culoare și prin birouri, prin curte și prin secțiile firmei mai circulau și alte idei: idei serioase, cu cravată, idei trăsnite, cam ciudate așa mai zăpăcite, idei crețe, dubioase de tot, și să nu uităm ideile mioape, cele care nu vedeau decât la un pas de nasul lor, cu ochelarii lor de vedere cu tot. Acestea nu participau niciodată la ședințe. Ele doar își vedeau de treabă pe acolo. Dar toate erau foarte importante și firma avea un profit frumușel și un renume pe măsură.

Problema care le-a dat bătăi de cap și pentru care au convocat o ședință, era Ideea Năstrușnică, cea mai ciudată dintre toate.

Mai întâi, ea nu era decât o idee care apăruse recent în firma de față și deja întorsese pe dos întreg Departamentul de Vânzări. Nu venea niciodată și ea la timp ca celelalte nici să o pici cu ceară.

Mereu întârzia, deși avea adidași. E drept că adidașii erau unul alb și unul albastru și, atunci când venea, totul se agita, toți se dădeau peste cap. Etichetele zburau, pachetele se refăceau, toată lumea voia ceva: o fundiță,

o inimioară, o frunzuliță, un clopoțel și tot ce-i putea trece prin minte Ideii Năstrușnice. Niciun produs, fie el cât de neinteresant, nu mai rămânea pe raft. Totul era ambalat și expedit. Ce s-o mai lungim, era o idee foarte pricepută la ce trebuia să facă. Nu prea se împăca ea cu regulamentele, nici papionul nu-l purta, dar era o *adevăraată idee*.

Sigur că și la voi în clasă sau în grup există o „idee”, o persoană, care seamănă extrem de bine cu Ideea Năstrușnică. Așa că nu-mi fac probleme că nu înțelegeți despre ce este vorba.

Acum celelate idei aveau o problemă de rezolvat. Ce măsuri să ia împotriva ei. Așa nu puteau să lase lucrurile, pentru că s-ar molipsi toate de la ea și nu va mai fi nicio ordine. Va stăpâni haosul, adică dezordinea, ceea ce nu este de dorit pentru o întreprindere așa de importantă.

O idee scortoasă cu alt fel de papion, de pe partea dreaptă a mesei, luă cuvântul și propuse, nici mai mult nici mai puțin, decât eliminarea din colectiv sau transferul la o sucursală cât mai departe, într-un alt oraș. Ideile din capătul opus al mesei scoaseră un: *Oooooo!* Dezaprobator. O idee

molcuță cu barbă propuse o severă pedeapsă, ceva de genul: o notă mică la evaluare, la purtare adică, sau câteva procente din salariu pentru rea purtare. Una dintre ideile cu mustață găsi de cuviință să i se închidă accesul în unitate după ora opt sau să fie reținută după program, la bibliotecă.

— *Și departamentul?! Ce se întâmplă cu el? Și bibliotecara când mai pleacă acasă?* Murmură o idee cu cizmulite, bătând nervoasă din tocul ei. O singură idee cu pelerină, abia îndrăznind să-și scoată nasul din guler, spuse abia auzit:

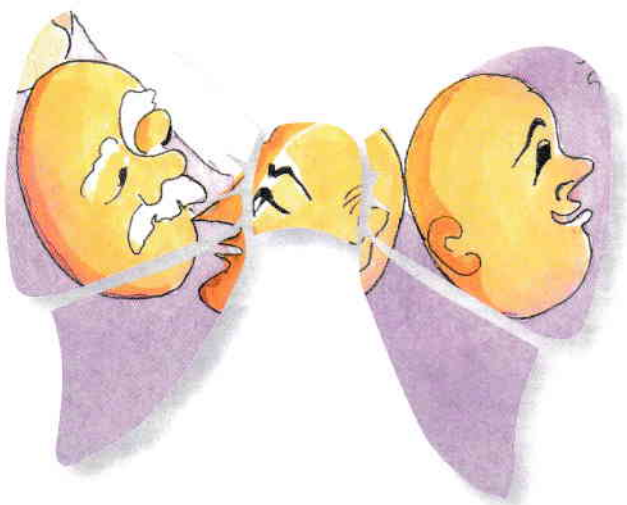
— *Vă rog să-mi permiteți... Poate că știți, dar la raionul de creație este o lipsă de idei de mai multe luni și lucrurile nu merg prea bine. Vă rog să nu vă supărați, cred că deja sunteți la curent cu asta.*

— *Nuuuuuu! Nu știu nimic,* spuse indignată Ideea cu Papion Roșu, fulgerând cu privirea spre o Idee cu Pălărie de Damă Extravagantă din partea stângă a mesei, responsabilă aceluia departament.

— *Atunci, vă rog să mă scuzați, eu cred că cea mai nimerită pedeapsă ar fi dacă i s-ar recomanda să se ocupe și de acest departament foarte important, pentru că tot are timp suficient și vine când vrea la lucru.*

— *Excelent! Iată ceva la care nu cred că s-a gândit nimeni!* se entuziasmă Ideea cu Papion Roșu. *Exceleeeent!*

Mulțumiți că lucrurile s-au aranjat fără prea multe bătăi de cap și că au scăpat destul de repede din ședința, care se anunțase dificilă, au răsuflet toți și s-au împrăștiat pe la locurile lor de muncă.

Ideea Năstrușnică a aflat despre hotărârea conducerii, de la un curier, o idee cu cravată și cu șapcă, care i-a înmânat un plic roșu, oficial: *De azi înainte vă veți ocupa și de Departamentul de Creație.*

Fericită că are ceva de făcut în plus și că lumea are încredere în ea, Ideea Năstrușnică s-a și apucat de treabă. În scurt timp departamentul de creație zumzăia ca un stup de albine și un set de produse noi apăruseră deja la departamentul de confecționare. Era vorba despre renumitele cochilii cu surprize pe care mulți dintre voi le așteptați deja în magazine. Au ajuns în scurt timp la Departamentul de Vânzări și în cel mult două-trei zile vor fi pe rafturile magazinelor.

Ideea Năstrușnică nici nu bănuia ce furtună provocase la ședința Ideilor Importante din firmă. Ea era super-încântată că mai avea ceva de făcut și noutățile apăreau ca ciupercile după ploaie în Departamentul de Creație, iar stocurile din Departamentul de Vânzări dispăreau văzând cu ochii.

Fiți atenți, imediat va urma o sesiune de promoții în toate magazinele! A nu se rata!

